

[Fiskeriministeren.]

melse fra denne regering, end nogen anden regering siden krigen havde villet give, inklusive den regering, der blev båret oppe af det parti, det ærede medlem selv tilhører, og dette til trods for at skattemyndighederne med rette kunne sige til mig: ja men fiskerne, derunder både hovedorganisationer og Esbjerg Fiskeriforening samt kutterejersudvalget, har jo selv foreslået et kompromis, endog omfattende de fiskere, der personlig havde været med i England under krigen. Oppositionen står her og har ikke villet være med til et kompromis, som jeg skønner kunne have været til gavn for fiskerne. Men i alt fald: fiskerne har selv stillet et forslag, underskrevet af formændene for hovedorganisationerne, for Esbjerg Fiskeriforening og enkelte andre, om et sådant kompromis. Jeg ønsker at gøre opmærksom på, at alle tidligere regeringer havde sagt nej. Dansk Fiskeriforening skrev jo også i sin henvendelse til folketingsudvalget, hvad den også tidligere havde givet udtryk for, stik imod de synspunkter, oppositionen her gør gældende, at det var utilfredsstillende for de kutterejere — det er ikke et synspunkt, jeg har gjort til mit, men blot noget, som foreligger for regeringen — som virkelig havde gjort en aktiv krigsindsats, og som led afsavn ved fravær fra hjemlandet, at de ligestillede med, som det hedder i skrivelsen, de hjemmenværende redere.

Det ærede medlem hr. Edv. Jensen brugte et udtryk, som jeg i forbindelse med min omtale af Dansk Fiskeriforenings henvendelse gerne vil understrege, nemlig udtrykket: de folk, der virkelig satte noget ind. Jeg formoder, at det ærede medlem hr. Edv. Jensen hermed også gjorde en forskel mellem dem, der befandt sig under farefulde omstændigheder borte fra hjemlandet i en årrække, og dem, der blev herhjemme.

Men altså: regeringen gik langt videre end sine forgængere og fulgte nøje Dansk Fiskeriforenings henvendelse, som regeringen er i fuldstændig overensstemmelse med. Når der så gås lempeligt frem over for alle, som det kniber for, alle økonomisk dårligt stillede, er resultatet dog et meget stort fremskridt for fiskerne, og jeg har da også fået mange vidnesbyrd om, at fiskerne er godt tilfreds med dette resultat.

I øvrigt får det ærede medlem hr. Foged og jeg om få dage lejlighed til at tale måske noget mere specificeret ud om disse spørgsmål ved Vestjysk Fiskeriforenings generalforsamling i Hirtshals, hvor sagen er sat på dagsordenen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Foged): Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger. Vi statuerer altså nu det princip i skattelovgivningen, at når kroppen er til stede, er der skattepligt; i modsat fald kan man fritages.

Når den højtærede finansminister tog mit ord „dom“ op og adresserede det tilbage til os, vil jeg gerne deroverfor sige, at vi i de tidligere år forventede, at skattemyndighederne, som var de myndigheder, der skulle tage sig af denne sag, selv ville finde en løsning. På intet tidspunkt, før de 17 år var gået, har man henvendt sig til folketinget og bedt dette tage sagen op. Først dengang skattemyndighederne ikke kunne nå frem til en mindelig overenskomst med fiskerne og alligevel ikke sluttede sagen, eller jeg må hellere sige det sådan: i sidste øjeblik ville slutte sagen, henvendte fiskerne sig til folketingsmedlemmerne og bad dem om at tage spørgsmålet op på folketingsbasis. I de 17 forudgående år var den ikke taget op på folketingsbasis. Jeg er godt nok vidende om, at man har diskuteret sagen inden for, skal vi sige snævrere områder, men ikke på folketingsbasis. Det har ikke været fuldt klarlagt i de oplysninger, som folketingsudvalget har været i stand til at få frem. Derfor er der ikke tale om en dom over os; det er kun en dom i den forstand, at det er den højtærede finansminister, som sammen med sit parti fælder en dom, til trods for at der, så vidt jeg kan se, er et flertal i folketinget for noget andet, såfremt alle ville stemme efter deres overbevisning.

Når det dernæst siges, at fiskerne vil blive behandlet forskelligt, efter som de var i England eller hjemme, vil jeg gerne sige, at det hensyn, man viser Englandsfiskerne, behøver man da ikke at nægte dem, der var hjemme; man kan da godt vise hensyn til begge sider. Når der er tale om rimelige hensyn, mener vi, alle bør behandles så ligeligt som overhovedet muligt. Der vil være så mange nuancer fra det ene tilfælde til det andet, at en retfærdig lovgivning